

[Finansministeren.]

tanken på forslaget til ligningslov for skatteåret 1961-62 at optage en bestemmelse om, at friaktier, der tildeles et selskabs aktionærer den 1. januar 1961 eller senere, ikke skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Derimod vil avance ved salg af sådanne aktier blive beskattet efter de regler, jeg lige har omtalt.

Der er ingen grund til ved denne lejlighed at gå nærmere ind på enkeltheder i de to lovforslag. Herom må jeg henvise til selve lovforslagene med de ret udførlige bemærkninger.

Til afslutning skal jeg blot erindre om, at vi i 1957 gennemførte en forenkling af afskrivningsreglerne, der tillige åbnede mulighed for noget friere afskrivninger end hidtil. Samtidig indførtes regler om skattefri henlæggelser til investeringsfonds. Der er vist almindelig enighed om, at denne lovgivning har virket efter sin hensigt, nemlig at fremme produktion og investering.

De to forslag, jeg i dag fremsætter, vidertærer forenklingen og rationaliseringen af skattelovgivningen på et andet område af største betydning for erhvervslivet. Det er mit håb, at gennemførelsen af disse forslag vil tilskynde til øget foretagsomhed navnlig i de virksomheder, der som følge af den forestående frigørelse af udenrigshandelen får mulighed for at udvide deres produktion og afsætning.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale de to lovforslag til velvillig behandling i det høje ting.

Indenrigsministeren (Søren Olesen): Jeg skal herved tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov vedrørende personlig skat til kommunen*. En del af de foreslåede ændringer af kommuneskatteloven knytter sig til det af finansministeren samtidig hermed fremsatte forslag til lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m. v., men forslaget indeholder tillige andre bestemmelser.

Efter det af finansministeren fremsatte forslag skal alle de bestående skatter — herunder kommuneskatterne — af selskaber, foreninger m. v. afløses af en enkelt skat, af hvis provenu kommunerne skal have 12 pct. Ændringerne i kommuneskat-

teloven går derfor ud på at ophæve de bestående bestemmelser om kommunal beskatning af selskaber, foreninger, stiftelser m. v., idet der i stedet for disse foreslås indføjet bestemmelser om fordeling mellem kommunerne af den kommunale andel af den nye selskabsskat.

Som det fremgår af bemærkningerne til forslaget til lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m. v., vil den foreslåede selskabsskat indbringe samme provenu som de bestående skatter af selskaber, foreninger m. v. Den kommunale andel af den foreslåede selskabsskat er fastsat således, at det samlede provenu ved disse skatter for kommunerne skulle blive uændret.

Kommunerne går dog glip af skatten af visse gensidige forsikringsforeninger, der efter de gældende regler er undergivet kommuneskattepligt, men ikke statskattepligt, og som efter forslaget ikke skal svare selskabsskat. Dette provenutab må dog anses for ret ringe.

Staten og dens institutioner skal efter de foreslåede regler om selskabsskat ikke beskattes. Da det må anses for mindre rimeligt, at de kommuner, i hvilke f. eks. statskovene er beliggende, ikke som hidtil skal have adgang til at beskatte den indtægt, som staten har gennem almindelig erhvervsmæssig drift af skovbrug, har det været nødvendigt i kommuneskatteloven at opretholde regler om kommunal beskatning af staten og dens institutioner, for så vidt angår indtægter hidrørende fra udlejnings ejendomme, landejendomme, skove m. v. Provenuet af indkomstskatten af sådanne statsinstitutioner udgør for samtlige kommuner ca. $\frac{1}{2}$ mill. kr. og kan i enkelte mindre kommuner udgøre henved 5 pct. af opholdskommuneskatten.

De foreslåede regler om fordeling af den kommunale andel af selskabsskatten har som udgangspunkt de hidtidige regler om fordeling af den kommunale selskabsskat. Ved affattelsen af de nye fordelingsregler er kredsen af de kommuner, der har ret til andel i det enkelte selskabs skat, imidlertid af praktiske grunde søgt begrænset. I betragtning af, at fordelingsspørgsmålet nu alene bliver et spørgsmål kommunerne imellem, er dette i højere grad end hidtil hensigtsmæssigt til kommunernes egen afgørelse. Jeg

[Indenrigsministeren.]

tillader mig i øvrigt vedrørende disse spørgsmål at henvise til bemærkningerne til lovforslagets § 8.

Forslagets §§ 3 og 4 har ingen tilknytning til selskabsskatten, men må ses i forbindelse med de i foråret gennemførte ændringer i kommuneskatteloven, hvorved der indførtes et nyt beskatningssystem i købstæderne, deres forstadskommuner og de store bymæssige sognekommuner. Andre sognekommuner, der ønsker at overgå til det nye beskatningssystem, kan træffe beslutning herom. Efter dette system skal der, forinden skatten beregnes, i den skattepligtige indkomst foretages visse faste fradrag, bl. a. et personfradrag, der fra og med skatteåret 1960-61 i alle tilfælde udgør 4 000 kr. for forsørgere og 2 500 kr. for andre skatteydere, medens det for indeværende skatteår kun udgør henholdsvis 3 000 kr. og 2 000 kr. For at lette de mindre sognekommuner, der nu ønsker at overgå til det nye beskatningssystem, overgangen til dette, foreslås der givet kommunalbestyrelserne i disse kommuner adgang til — for ét år ad gangen — at bestemme, at personfradragene kun skal udgøre de sidstnævnte lavere beløb på 3 000 kr. for forsørgere og 2 000 kr. for andre skatteydere.

Da de mindre købstadskommuner på grund af deres relativt lave indkomstniveau i visse tilfælde kan få relativt høje beskatningsprocenter ved overgangen til de højere personfradrag, der — som nævnt — efter de gældende bestemmelser skal anvendes fra og med skatteåret 1960-61 i alle kommuner under det nye beskatningssystem, og da disse kommuner efter deres størrelse nærmest må sidestilles med mindre stationsbykommuner, foreslås der tillige givet byrådene i disse købstæder — samt kommunalbestyrelserne i deres forstadskommuner — adgang til at anvende de lavere personfradrag.

Endelig foreslås der også givet kommunalbestyrelserne i de kommuner, der fremtidig på grund af stigning i indbyggerantallet får pligt til at overgå til det nye beskatningssystem, adgang til i det første år efter overgangen at anvende de lavere personfradrag.

I § 10, jfr. § 12, stk. 2, foreslås nogle ældre utidssvarende skatteprivilegier ophævet. Så

vidt det er indenrigsministeriet bekendt, er der bortset fra de særlige vilkår for Christiansø, der ikke henhører under nogen kommune og derfor ikke berøres af de nævnte bestemmelser, kun to skatteprivilegier tilbage. Det drejer sig om fritagelse for beboerne på Roskilde adelige Jomfrukloster for at betale kommuneskat og fritagelse for medlemmerne af den reformerte menighed i Fredericia for at bidrage til Fredericia kommunens skolevæsen.

Bestemmelserne i forslagets §§ 2 og 5-9 foreslås på samme måde som bestemmelserne i selskabsskatteLovforslaget bragt til anvendelse fra og med skatteåret 1961-62. Bestemmelserne i §§ 3 og 4 vedrørende ændring af personfradragene i visse kommuner foreslås bragt til anvendelse fra og med skatteåret 1960-61, og det vil af hensyn til kommunernes tilrettelæggelse af skatteudskrivningen og eventuelle overvejelser vedrørende overgang til det nye beskatningssystem være nødvendigt, at disse bestemmelser færdigbehandles i det høje ting inden midten af februar.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale forslaget til det høje folketinges velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om ændring i lov om offentlig forsorg. (Vedrørende den offentlige skolebespisning) [af Foged m. fl.]

Valgt blev: *Kaj Andresen, K. B. Andersen, Nina Andersen, Lysholt Hansen, Ove Hansen, Mørk, Astrid Skjoldbo, Helge Larsen, Gøting, Foged, Søren Andersen, Skov Jørgensen, Thisted Knudsen, Krogh, Asger Jensen, Anna Barfoed og Clausen (Olufskjær).*

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om krigsulykkesforsikringsrente til enker efter visse fiskere.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 909, fremsættelsen i tidenden sp. 744).

Lovforslaget sættes til forhandling.